

**Folketingets Social-,
Indenrigs- og Børneudvalg**

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2019 - 525

Doknr.
661256

Dato
19-02-2019

Folketingets Social-, indenrigs- og Børneudvalg har d. 23. januar 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 256 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 256:

”Vil ministeren redegøre for reglerne ifm., at en borger med en bevilling efter servicelovens §§ 95 eller 96 bliver indlagt på f.eks. et sygehus og fratagelse af borgerens hjælpere under indlæggelsen, hvordan borgeren er stillet, hvis f.eks. kommunen vurderer, at borgeren ikke har behov for sine hjælpere under indlæggelsen, kan borgeren da få frataget sine hjælpere under indlæggelsen og er reglerne om opsættende virkning gældende i denne forbindelse? Spørgsmålet stilles i forlængelse af åbent samråd den 17. januar 2019 om kommunernes tildeling af BPA-ordninger til borgere med handicap og deres tilknytning til arbejdsmarkedet, jf. samrådsspørgsmålene H og I (alm. del).”

Svar:

Det følger af sektoransvarsprincippet, at den offentlige myndighed, der udbyder en ydelse eller en service, også er ansvarlig for, at den pågældende ydelse er tilgængelig for borgere med handicap.

Det betyder bl.a., at det er regionerne, der har ansvar for at stille det nødvendige personale til rådighed ved indlæggelse og behandling m.v. på et sygehus.

Således afgjorde Ankestyrelsen også i deres principafgørelse 66-16, at kommunen ikke er forpligtet til at yde støtte efter servicelovens § 96 om BPA ved borgerens indlæggelse og behandling m.v. på et sygehus. I den konkrete sag, havde borgeren behov for hjælp hele døgnet, og Ankestyrelsen vurderede, at kommunen ikke var forpligtet til at yde hjælp til forflytninger under behandling på sygehuset med henvisning til sektoransvarlighedsprincippet. Det fremgår også af principafgørelsen, at kommunen dog kan fastsætte et serviceniveau, der giver mulighed for, at borgeren medtager sine hjælpere ved behandling på sygehuset.

Tilsvarende har kommunerne ikke pligt til at yde støtte efter servicelovens § 95 om kontant tilskud til ansættelse af hjælpere ved borgerens indlæggelse og behandling m.v. på et sygehus.

I alle ordninger med borgerstyret personlig assistance efter servicelovens § 96, hvor borgeren indlægges, skal kommunen foretage en konkret og individuel

vurdering af spørgsmålet om opsigelse af hjælpere. Kommunen skal således vurdere, om det er hensigtsmæssigt at opsigte hjælpere i forbindelse med f.eks. kortere eller længere hospitalsindlæggelser under hensyntagen til, at borgeren kan bibeholde et stabilt hjælpeteam under og efter endt indlæggelse.

Samtidig kan der være særlige behov hos borgeren omkring eksempelvis kommunikation, som kan nødvendiggøre, at hjælpeteamet også under indlæggelse kan yde støtte til borgeren. Kommunen skal således vurdere, om det vil være mest hensigtsmæssigt at bibeholde hjælperne under eksempelvis indlæggelse, så borgeren efter endt indlæggelse fortsat har de fagligt nødvendige og kvalificerede hjælpere.

Kommunen må ikke nedsætte eller frakende hjælp efter servicelovens §§ 95 eller 96 uden at træffe en begrundet afgørelse herom.

Det følger af servicelovens § 3 a, at der gælder et varsel på 14 uger, hvis kommunen træffer afgørelse om nedsættelse eller frakendelse af bevilget hjælp efter servicelovens §§ 95 eller 96.

I disse varslingsager har Ankestyrelsen otte uger til at behandle klagen, hvis kommunens afgørelse påklages.

Ankestyrelsen har oplyst, at hvis varslingsperioden på de 14 uger ikke kan overholdes som følge af forsinkelser i sagens behandling, så vil Ankestyrelsen tage stilling til, hvorvidt klagen skal tillægges opsættende virkning.

Med venlig hilsen
Mai Mercado